

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Evidenčna številka: VS00007180

Datum odločbe: 13.12.2017

Opravična številka II.stopnje: Sodba VSL I Cpg 395/2015

Senat: Vladimir Balažic (preds.), Franc Seljak (poroč.), dr. Mile Dolenc, dr. Miodrag Đorđević, mag. Rudi Štravs

Področje: CIVILNO PROCESNO PRAVO - OBLIGACIJSKO PRAVO

Institut: dovoljenost revizije - vrednost spornega predmeta - skupno pravno vprašanje - plačilo opravljene storitve - plačilo kupnine - izpolnitveni zahtevek - trditveno in dokazno breme - substanciranje dejanskih navedb - priloge tožbe - sklicevanje na priloge - povrnitev materialne škode - odškodninski zahtevek - izgubljeni dobiček - informativni dokaz z izvedencem - materialno procesno vodstvo

Zveza: ZPP člen 212, 285, 367, 367/5. OZ člen 168, 168/3, 243, 243/1, 282, 282/1

Jedro

Če Dogovor še vedno velja, ima tožeča stranka kot upnik na voljo le izpolnitveni zahtevek za izvršitev tistega, kar je vsebina obveznosti po Dogovoru. Namesto njega ne more uveljavljati odškodninskega zahtevka zaradi neizpolnitve, saj z neizpolnitvijo pogodbeno obveznost ne preide v odškodninsko

Izgubljeni dobiček je mogoče izračunati kot razliko med tistimi prihodki, ki bi jih oškodovanec ustvaril, če škodnega dogodka ne bi bilo, in tistimi odhodki, ki bi v zvezi s temi prihodki nastali. Da je na tožeči stranki trditveno breme tako glede prihodkov kot tudi odhodkov, je ustaljeno stališče sodne prakse. Dejstva o odhodkih v zvezi s tožničnim poslovanjem niso dejstva, ki bi bila zunaj tožničnega zaznavnega območja, zato v obravnavanem primeru ni podlage za izjemo od načelne prepovedi informativnega dokaza z izvedencem.

Izrek

I. Reviziji se delno ugodi, sodba sodišča druge stopnje se razveljavi:

- v I. točki izreka glede tožbenega zahtevka za plačilo 166.917,00 EUR z zamudnimi obrestmi od 1. 7. 2012 in kapitaliziranih zamudnih obresti v znesku 100.439,00 EUR,

- v II.II. točki izreka glede tožbenega zahtevka za plačilo 51.682,80 EUR z zamudnimi obrestmi od 1. 2. 2007 in tožbenega zahtevka za plačilo 15.234,00 EUR z zamudnimi obrestmi od 1. 2. 2007,

- v III., IV. in V. točki izreka

in se zadeva v tem delu vrne sodišču druge stopnje v novo sojenje.

II. V preostalem delu se revizija zavrne.

III. Odločitev o stroških revizijskega postopka se pridrži za končno odločbo.

Obrazložitev

Dosedanji potek postopka

1. Tožeča stranka je vtoževala plačilo opravljenih storitev in odškodnine, ker naj bi ji zaradi protipravnega ravnanja tožene stranke nastala škoda, in sicer i) škoda iz naslova izgube (dejansko neplačila) provizij za zakupe in najeme že prodanih licenc (glavnica 51.682,80 EUR), ii) škoda iz naslova izgube provizij za zakupe in najeme, ki bi bili sklenjeni (glavnica 7.932,00 EUR), iii) neposredna škoda iz naslova izgube provizij (porabatov) za osveževalne pogodbe (licence za nadgradnje) (glavnica 15.234,00 EUR), iv) škoda iz naslova izgube provizij za osveževalne pogodbe (licence za nadgradnje) (glavnica 90.023,00 EUR), v) škoda iz naslova izgube pogodb o vzdrževanju (32.628,00 EUR), vi) škoda iz naslova izgube dela, vezanega na opravljanje storitev (125.988,00 EUR), vii) škoda iz naslova izgube provizij za bodočo prodajo (upoštevano v glavnici pri škodi pod ii)), viii) škoda zaradi kršitve Dogovora (glavnica 246.604,00 EUR), ix) škoda v zadevi "L." zaradi prekinitve poslovnega sodelovanja (iz naslova plačane pogodbene kazni glavnica 166.917,00 EUR; iz naslova izgubljene provizije glavnica 8.001,00 EUR; iz naslova nerealizacije storitev vzdrževanja glavnica 2.163,00 EUR).

2. Sodišče prve stopnje je razsodilo, da je dogovor o arbitraži, kot izhaja iz 57. člena Pogodbe, sklenjene med pravnima strankama 6. 6. 2005, prenehal veljati (I. točka izreka). Toženi stranki je naložilo, da mora plačati tožeči stranki 313.520,80 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dneva vložitve tožbe, to je od 1. 2. 2007 (II. točka izreka). Višji tožbeni zahtevek je zavrnilo (III. točka izreka). Glede pravnih stroškov je odločilo, da vsaka stranka nosi svoje stroške (IV. točka izreka).

3. Sodišče druge stopnje je med drugim presodilo, da pravni stranki nista sklenili pogodbe o arbitraži, ki bi izključila sodno pristojnost, ter da tožeča stranka glede višine denarnih zahtevkov ni zadostila svojemu trditvenemu in dokaznemu bremenu, neodvisno od pravnega temelja, na katerem bi ti zahtevki lahko temeljili. Glede na to je pritožbo tožeče stranke zoper III. točko izreka sodbe sodišča prve stopnje zavrnilo in potrdilo izpodbijano sodbo (I. točka izreka), pritožbi tožene stranke zoper I. in II. točko izreka prvostopenjske sodbe pa je ugodilo in izpodbijano sodbo spremenilo tako, da je zavrnilo tožbeni zahtevek o prenehanju veljavnosti dogovora o arbitraži (II.I. točka izreka) in tožbeni zahtevek za plačilo 313.520,80 EUR z zakonskimi zamudnimi obrestmi od dneva vložitve tožbe, to je od 1. 2. 2007 (II.II. točka izreka). Glede pravnih stroškov prvostopenjskega postopka je zavrnilo pritožbo tožeče stranke (III. točka izreka), ugodilo pa je pritožbi tožene stranke tako, da je tožeči stranki naložilo, da mora toženi stranki povrniti stroške prvostopenjskega postopka v višini 24.529,71 EUR (IV. točka izreka). Tožeči stranki je naložilo tudi povračilo stroškov pritožbenega postopka v višini 6.671,52 EUR (V. točka izreka).

4. Tožeča stranka je zoper sodbo sodišča druge stopnje vložila revizijo zaradi bistvenih kršitev določb pravnega postopka in zaradi zmotne uporabe materialnega prava (prvi odstavek 370. člena Zakona o

pravdnem postopku, v nadaljevanju ZPP).

5. Tožena stranka v odgovoru na revizijo predlaga njeno zavrženje, podrejeno zavrnitev.

6. Sodba, s katero se je postopek pred sodiščem prve stopnje končal, je bila izdana 15. 12. 2014, kar je pred začetkom uporabe Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o pravdnem postopku (Ur. l. RS, št. 10/2017; v nadaljevanju ZPP-E). Zato se je postopek pred Vrhovnim sodiščem na podlagi prvega odstavka 125. člena ZPP-E nadaljeval po določbah Zakona o pravdnem postopku (v nadaljevanju ZPP), ki so se uporabljale pred začetkom uporabe ZPP-E.

Presoja dovoljenosti revizije

7. Tožena stranka zatrjuje, da naj bi bila revizija nedovoljena. Izpostavlja, da glede zahtevka o dogovoru o arbitraži vrednost spornega predmeta ni opredeljena, od denarnih zahtevkov pa naj noben ne bi presegal revizijskega praga 200.000,00 EUR.

8. Očitek tožene stranke, da naj bi bilo treba revizijo zavreči kot nedovoljeno (377. člen ZPP), ni utemeljen. Tožeča stranka vrednosti spornega predmeta za zahtevek o dogovoru o arbitraži res ni opredelila, vendar pa je ta zahtevek postavila tako, da naj bi bila od odločitve o njem odvisna odločitev o denarnih zahtevkih (peti odstavek 367. člena ZPP), zato je za presojo dovoljenosti revizije treba izhajati iz vrednosti denarnih zahtevkov. Tožeča stranka je postavila tri skupine denarnih zahtevkov: v okviru prve skupine je zahtevala plačilo za opravljene storitve,¹ v okviru druge skupine je zahtevala povrnitev škode zaradi prenehanja poslovnega sodelovanja med pravdnima strankama kot posledici zatrjevanega protipravnega ravnanja tožene stranke,² v okviru tretje skupine zahtevkov pa je zahtevala povrnitev škode v zvezi z Dogovorom, v katerem sta pravdni stranki po prenehanju medsebojnega poslovnega sodelovanja uredili določena vprašanja.³ Na podlagi sodbe sodišča druge stopnje so bili vsi tožbeni zahtevki zavrnjeni, med drugim iz razloga, ker tožeča stranka glede višine denarnih zahtevkov ni zadostila svojemu dokaznemu bremenu. Sodišče druge stopnje je zavzelo stališče, da je bil dokazni predlog s postavitvijo izvedenca, podan pri vseh denarnih zahtevkih, povsem raziskovalni, kar predstavlja bistveno kršitev iz 212. člena ZPP, ki je vplivala na ugotovljeno dejansko stanje. Glede na takšno obrazložitev sodišča druge stopnje je odločitev o reviziji med drugim odvisna od odločitve o pravnem vprašanju, ali je tožeča stranka zadostila dokaznemu bremenu. Ker je to pravno vprašanje skupno vsem denarnim zahtevkom, je kot vrednost spornega predmeta, ki je sporna na revizijski stopnji, treba upoštevati seštevku vrednosti vseh denarnih zahtevkov (peti odstavek 367. člena ZPP). Ta (brez upoštevanja kapitaliziranih obresti) znaša 747.172,80 EUR in presega revizijski prag 200.000,00 EUR (490. člen ZPP). Tudi sicer denarni zahtevki izvirajo iz enega poslovnega razmerja med pravdnima strankama in jih je že iz tega razloga treba obravnavati kot zahtevke, pri katerih je odločitev o reviziji odvisna od rešitve pravnih vprašanj, ki so skupna za vse navedene zahtevke, oziroma kot zahtevke, ki so med seboj tako povezani, da je odločitev o posameznem zahtevku odvisna od odločitve o drugem zahtevku (peti odstavek 367. člena ZPP).

Ugotovljeno dejansko stanje

9. Sodišči prve in druge stopnje sta svojo odločitev oprli na naslednja pravno odločilna dejstva:

- Tožeča in tožena stranka sta sklenili partnersko pogodbo (v nadaljevanju Pogodba; priloga A 22). Tožeča stranka jo je podpisala 3. 6. 2005, tožena stranka pa 6. 6. 2005. V Pogodbi je bila tožena stranka principal, tožeča stranka partner. V § 57 I je bilo določeno, da začne Pogodba veljati z dnem podpisa in da velja do

31. 12. tekočega leta. Tožena stranka je sklepala enoletne pogodbe. Za leto 2006 stranki nista sklenili nove pogodbe, nadaljevali pa sta s partnerskim sodelovanjem.

- Tožena stranka je dne 14. 3. 2006 poslala tožeči stranki pismo, v katerem je izjavila, da razdira Pogodbo s 1. 4. 2006 zaradi določenih kršitev.

- Dne 17. 3. 2006 je vrsta oseb sklenila pogodbo, ki jo je imenovala Dogovor (priloga A 94). K tem osebam so spadali tudi tožeča stranka, tožena stranka in C., d. o. o. Z Dogovorom je C., d. o. o. od tožeče stranke odkupil "kader, opremo, premično premoženje in poslovne terjatve zmanjšane za terjatve starejše od 180 dni, ugotovljene z dokumentom struktura odprtih postavk na dan 17. 3. 2006 do višine celotne glavnice terjatev 5,400.000,00 SIT in vse obveznosti izhajajoče iz dejavnosti razen obveznosti do podjetja M.". Dogovorjeno je bilo tudi, da bo kupec (C., d. o. o.) predmet nakupa plačal; znesek kupnine je bil opredeljen. Tožena stranka ni bila kupec, je pa kot solidarni porok jamčila za plačilo v Dogovoru določene kupnine in vseh ostalih obveznosti.

Presoja utemeljenosti revizije

10. Revizija je delno utemeljena.

11. Sodišče prve stopnje je zahtevkoma za plačilo opravljenih storitev (51.682,80 EUR in 15.234,00 EUR)⁴ ugodilo, medtem ko je sodišče druge stopnje sodbo sodišča prve stopnje spremenilo tako, da je zahtevka zavrnilo. Po presoji sodišča druge stopnje tožeča stranka glede višine škode ni zadostila svojemu trditvenemu in dokaznemu bremenu, izveden dokaz z izvedencem pa je bil povsem raziskovalni. Temu stališču tožeča stranka v reviziji utemeljeno nasprotuje.

12. Tožeča stranka v reviziji utemeljeno opozarja, da je glede zahtevka za plačilo provizij za zakupe in najeme že prodanih licenc v višini 51.682,80 EUR v prvi pripravljalni vlogi z dne 4. 2. 2009, torej po prejemu odgovora na tožbo, med drugim pojasnila, da je višina provizije določena v 31. členu Pogodbe in da za tožečo stranko znaša 30 %; prav tako je pojasnila, da je v prilogi "Zakupi in najemi" (priloga A 103) navedla vse zakupe in najeme, ki jih je sklenila za toženo stranko, njihove datume, število obrokov in neplačanih obrokov ter zneske še njej pripadajoče provizije. Nadalje je tožeča stranka v četrti pripravljalni vlogi z dne 24. 4. 2009 med drugim pojasnila, zakaj se pri zakupih sklicuje na pravico do provizije za obdobje 5 let. Okoliščina, da se je tožeča stranka v prvi pripravljalni vlogi z dne 4. 2. 2009 sklicevala na seznam v priloženi prilogi, medtem ko je v sami pripravljalni vlogi navedla le vrsto podatkov, ki jih vsebuje ta seznam in so bili podlaga za izračun vtoževanega zahtevka, še ne pomeni, da zaradi tega tožeča stranka svojemu trditvenemu bremenu ni zadostila. V sodni praksi je uveljavljeno stališče, da se sklicevanje na priloge lahko nanaša tudi na natančnejše substanciranje danih navedb.⁵ Tudi v obravnavanem primeru je bilo tožnično sklicevanje na prilogo namenjeno zgolj natančnejšemu substanciranju že podanih trditev, prilogo "Zakupi in najemi" pa je zato treba šteti za sestavni del tožbenih navedb.

13. Tožeča stranka je v prvi pripravljalni vlogi z dne 4. 2. 2009 kot dokaz med drugim predlagala in tudi predložila zakupne in najemne pogodbe, s katerimi še razpolaga, in račune tožene stranke, s katerimi naj bi slednja tožečo stranko pozvala, naj izstavi obračune za provizije za določeno obdobje, in iz katerih naj bi izhajalo, katere stranke je tožeča stranka pridobila za toženo stranko. S tem je tožeča stranka, vsaj v delu zahtevka za plačilo 51.682,80 EUR, zadostila tudi svojemu dokaznemu bremenu.

14. Glede na obrazloženo je stališče sodišča druge stopnje, da tožeča stranka glede zahtevka za plačilo 51.682,80 EUR ni zadostila trditvenemu in dokaznemu bremenu (42. točka obrazložitve), zmotno, njegov zaključek, da je bil dokaz z izvedencem povsem raziskovalen (54. točka obrazložitve), pa preuranjen. Sodišče druge stopnje je s tem storilo bistveno kršitev določb pravnega postopka iz 212. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 339. člena ZPP.

15. Tožeča stranka v reviziji utemeljeno opozarja, da je tudi glede zahtevka za plačilo porabatov za osveževalne pogodbe v višini 15.234,00 EUR v prvi pripravljalni vlogi z dne 4. 2. 2009 med drugim pojasnila, da je rabat 20 + 20 % (i.e. 20 % rabata takoj in 20 % porabata ob koncu leta) za osveževalne pogodbe urejen v 32. členu Pogodbe; prav tako je pojasnila, da vtoževani znesek izhaja iz tabele "OSVEŽEVALNE POGODBE - IZGUBLJENI PORABAT" (priloga A 134), kjer so upoštevane sklenjene pogodbe in porabati, ki bi jih na podlagi teh pogodb morala še dobiti tožeča stranka. S tem je tožeča stranka zadostila svojemu trditvenemu bremenu.

16. Tožeča stranka nadalje utemeljeno opozarja, da je tožena stranka v drugi pripravljalni vlogi z dne 8. 4. 2009 priznala delen obstoj vtoževane obveznosti, sporna je ostala le višina porabata (tožena stranka je izhajala iz 10-odstotnega porabata oziroma iz obveznosti plačila 7.591,38 EUR). Ker tožeči stranki priznanih dejstev ni treba dokazovati (prvi odstavek 214. člena ZPP), glede sporne višine porabata pa je izhajala iz predložene Pogodbe, je tožeča stranka svojemu dokaznemu bremenu glede zahtevka za plačilo 15.234,00 EUR zadostila.

17. Glede na obrazloženo je stališče sodišča druge stopnje, da tožeča stranka glede zahtevka za plačilo 15.234,00 EUR ni zadostila trditvenemu in dokaznemu bremenu (42. točka obrazložitve), zmotno, njegov zaključek, da je bil dokaz z izvedencem povsem raziskovalen (54. točka obrazložitve), pa preuranjen. Sodišče druge stopnje je s tem storilo bistveno kršitev določb pravnega postopka iz 212. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 339. člena ZPP.

18. Sodišče prve stopnje je zahtevku za plačilo odškodnine v višini 246.604,00 EUR⁶ zaradi kršitve Dogovora (103.597,00 EUR kot škoda v višini kupnine po Dogovoru in 143.007,00 EUR kot škoda v višini, ki ustreza vrednosti obveznosti tožeče stranke, ki bi jih na podlagi Dogovora morala odkupiti C., d. o. o.), ugodilo, medtem ko je sodišče druge stopnje sodbo sodišča prve stopnje spremenilo tako, da je zahtevek zavrnilo.

19. Sodišče druge stopnje je glede škode v višini kupnine po Dogovoru (103.597,00 EUR) med drugim obrazložilo, da zgolj okoliščina, da tožena stranka domnevno ni plačala kupnine, še ne pomeni samo po sebi kršitve Dogovora ter da bi morala tožeča stranka trditi in dokazati, da ima za odškodnino pravni temelj v samem Dogovoru in da je bil ta kršen (57. točka obrazložitve).

20. Revizijski očitki zmotne uporabe materialnega prava glede škode v višini kupnine po Dogovoru ni utemeljen. Vrhovno sodišče pritrjuje stališču sodišča druge stopnje, da zatrjevano neplačilo kupnine po Dogovoru (kot tudi morebitna neizpolnitev obveznosti iz Dogovora glede prenosa poslovanja na C., d. o. o., kar izpostavlja tožeča stranka v reviziji) samo po sebi ne predstavlja kršitve Dogovora [v smislu protipravnega ravnanja kot ene izmed predpostavk odškodninske odgovornosti]. Če Dogovor še vedno velja (tožena stranka v reviziji nasprotnega ne zatrjuje), ima tožeča stranka kot upnik na voljo le izpolnitveni zahtevek za izvršitev tistega, kar je vsebina obveznosti po Dogovoru (prvi odstavek 282. člena Obligacijskega zakonika, OZ). Namesto njega ne more uveljavljati odškodninskega zahtevka zaradi neizpolnitve, saj z neizpolnitvijo pogodbeno obveznost ne preide v odškodninsko.⁷

21. Glede škode v višini, ki ustreza vrednosti obveznosti tožeče stranke, ki bi jih na podlagi Dogovora morala odkupiti C., d. o. o. (143.007,00 EUR), tožeča stranka v reviziji ne nasprotuje obrazložitvi sodišča druge stopnje, da v tem delu ni zadostila svojemu trditvenemu bremenu glede višine škode, saj višine škode [do 31. 8. 2009, ko je po presoji sodišča druge stopnje prenehala pravica do navajanja novih dejstev in dokazov] sploh ni zatrjevala (46. točka obrazložitve), navkljub opozorilu tožene stranke v pripravljalni vlogi z dne 8. 4. 2009. To pa je zadoščalo za zaključek o neutemeljenosti zahtevka za plačilo 143.007,00 EUR.

22. Sodišče prve stopnje je zavrnilo tudi zahtevke za plačilo odškodnine v zvezi s škodo pod ii) ter iv)-vii) v 1. točki obrazložitve zgoraj. Sodišče druge stopnje je prvostopenjsko sodbo v tem delu potrdilo iz razloga, ker tožeča stranka ni zadostila trditvenemu in dokaznemu bremenu glede višine škode.

23. Revizijski očitki, da naj bi tožeča stranka v tem delu zadostila svojemu trditvenemu bremenu glede višine škode, ni utemeljen, in to ne glede na pravno podlago, na kateri tožeča stranka utemeljuje protipravnost ravnanja tožene stranke (vključno z določbami Zakona o varstvu konkurence, ZVK). Tožeča stranka je v zvezi s škodo pod ii) ter iv)-vii) v 1. točki obrazložitve zgoraj vtoževala izgubljeni dobiček (tretji odstavek 168. člena OZ oziroma prvi odstavek 243. člena OZ). Izgubljeni dobiček je mogoče izračunati kot razliko med tistimi prihodki, ki bi jih oškodovanec ustvaril, če škodnega dogodka ne bi bilo, in tistimi odhodki, ki bi v zvezi s temi prihodki nastali. V obravnavanem primeru je tožeča stranka svoje izračune izgubljenega dobička utemeljila (le) na primerjavi zaslužkov oziroma prihodkov, ki jih je ustvarila pred in po zatrjevanem protipravnem ravnanju tožene stranke. Pri tem pa, kot je pravilno opozorilo že sodišče druge stopnje (44. točka obrazložitve), ni upoštevala in zatrjevala odhodkov oziroma morebitnih (variabilnih) stroškov, ki bi jih tožeča stranka imela pri poslovanju v zatrjevanem pričakovanem obsegu, pa ji (ker v takem obsegu ni poslovala) niso nastali. Da je na tožeči stranki trditveno breme tako glede prihodkov kot tudi odhodkov, je ustaljeno stališče sodne prakse.⁸ Da bi morala pri svojih izračunih upoštevati stroške, je tožena stranka opozorila tožečo stranko že v odgovoru na tožbo, pa slednja tega ob kasnejši razčlenitvi škode ni upoštevala. Vrhovno sodišče pri tem dodaja, da dejstva o odhodkih v zvezi s tožničnim poslovanjem niso dejstva, ki bi bila zunaj tožničnega zaznavnega območja, zato v obravnavanem primeru ni podlage za izjemo od načelne prepovedi informativnega dokaza z izvedencem.⁹

24. Prav tako ni utemeljen revizijski oče, da naj bi sodišče prve stopnje kršilo določbo 285. člena ZPP. Sodišče prve stopnje ni zavzelo stališča o pomanjkljivi trditveni in dokazni podlagi, zato ni bilo dolžno izvajati materialnega procesnega vodstva po določbi 285. člena ZPP. Poleg tega se lahko revizija vložiti zaradi relativne bistvene kršitve določb pravnega postopka iz prvega odstavka 339. člena ZPP le, če je bila ta storjena v postopku pred sodiščem druge stopnje (2. točka prvega odstavka 370. člena ZPP), oziroma le, če je revident že v pritožbi zoper sodbo uveljavljal takšno kršitev, pa je pritožbeno sodišče neutemeljeno ni sankcioniralo;¹⁰ za tak položaj pa v obravnavanem primeru ne gre. Stališče o pomanjkljivi trditveni in dokazni podlagi je zavzelo šele sodišče druge stopnje. Da bi pri tem bistveno kršilo določbe pravnega postopka, tožeča stranka v reviziji ne uveljavlja.

25. Revizijski oče, da naj sodišče druge stopnje ne bi obravnavalo 12. točke pritožbe tožeče stranke, ki se nanaša na zadevo "L.", je delno utemeljen. Tožeča stranka je zahtevke za plačilo odškodnine v zvezi s škodo pod ix) v 1. točki obrazložitve zgoraj (iz naslova plačane pogodbene kazni 166.917,00 EUR, iz naslova izgubljene provizije 8.001,00 EUR in iz naslova nerealizacije storitev vzdrževanja 2.163,00 EUR) uveljavljala zaradi zatrjevane toženkine neutemeljene odpovedi Pogodbe. Sodišče druge stopnje je zahtevke, s katerimi je tožeča stranka zahtevala plačilo odškodnine zaradi toženkine neutemeljene odpovedi Pogodbe, obravnavalo skupaj (glej npr. 7., 34., 43. in 44. točko obrazložitve). S tem, ko je

sodišče druge stopnje zavzelo stališče glede te skupine zahtevkov z vidika izgubljenega dobička, se je delno opredelilo tudi do zahtevka za plačilo odškodnine v zvezi s škodo v zadevi "L.", in sicer v tistem delu, kjer je tožeča stranka uveljavljala izgubljeni dobiček (8.001,00 EUR, 2.163,00 EUR). Pri zahtevku za plačilo odškodnine za škodo iz naslova plačane pogodbene kazni (166.917,00 EUR) pa je tožeča stranka uveljavljala navadno škodo, glede katere se sodišče druge stopnje ni opredelilo. Opredelitev sodišča druge stopnje glede zahtevka za plačilo odškodnine za škodo iz naslova plačane pogodbene kazni ni razvidna niti iz dela obrazložitve o tožničini pomanjkljivi dokazni podlagi, saj ni razvidno, da bi sodišče druge stopnje izhajalo iz tožničnih dokaznih predlogov, podanih v zvezi z zahtevkom za plačilo 166.917,00 EUR (glej npr. 49. in 50. točko obrazložitve, kjer sodišče druge stopnje navaja konkretne listovne številke, na katerih se nahaja tožničin dokazni predlog glede drugih škod). Ker se sodišče druge stopnje ni opredelilo do pritožbenih navedb v zvezi z zahtevkom za plačilo odškodnine za škodo iz naslova plačane pogodbene kazni (glavnica 166.917,00 EUR z zamudnimi obrestmi od 1. 7. 2012, kapitalizirane zamudne obresti do 30. 6. 2012 v višini 100.439,00 EUR), je storilo bistveno kršitev določbe pravnega postopka iz 8. točke drugega odstavka 339. člena ZPP.

Odločitev o reviziji

26. S tem je Vrhovno sodišče odgovorilo na očitke, ki so bili odločilnega pomena za odločitev o reviziji.

27. Ker je Vrhovno sodišče ugotovilo bistveno kršitev določb pravnega postopka v postopku pred sodiščem druge stopnje (212. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 339. člena ZPP, 8. točka drugega odstavka 339. člena ZPP), pritožbi tožeče in tožene stranke pa sta ostali neizčrpani, je reviziji delno ugodilo in sodbo sodišča druge stopnje razveljavilo v delu, kot je razviden iz I. točke izreka te odločbe (prvi odstavek 379. člena ZPP; I. točka izreka). Sodišče druge stopnje bo v novem sojenju odločalo o zahtevku za plačilo 51.682,80 EUR z zamudnimi obrestmi od 1. 2. 2007, o zahtevku za plačilo 15.234,00 EUR z zamudnimi obrestmi od 1. 2. 2007, ter o zahtevku za plačilo 166.917,00 EUR z zamudnimi obrestmi od 1. 7. 2012 in kapitaliziranih zamudnih obrestih v znesku 100.439,00 EUR ter o stroških postopka.

28. V preostalem delu je Vrhovno sodišče revizijo kot neutemeljeno zavrnilo, ker niso podani razlogi, zaradi katerih je bila revizija vložena (378. člen ZPP; II. točka izreka).

29. Odločitev o stroških temelji na tretjem odstavku 165. člena ZPP (III. točka izreka).

-----
¹ Glej škodo pod i) in iii) v 1. točki obrazložitve zgoraj.

² Glej škodo pod ii), iv)-vii), ix) v 1. točki obrazložitve zgoraj.

³ Glej škodo pod viii) v 1. točki obrazložitve zgoraj.

⁴ Glej škodo pod i) in iii) v 1. točki obrazložitve zgoraj.

⁵ Prim. sklep VS RS II Ips 148/2015 z dne 22. 12. 2016 (20. točka obrazložitve).

⁶ 103.597,00 EUR + 143.007,00 EUR. Glej škodo pod viii) v 1. točki obrazložitve zgoraj.

⁷ Prim. sodbo VS RS III Ips 82/2015 z dne 29. 9. 2015 in sodbo VS RS III Ips 43/2015 z dne 20. 5. 2016. Prim. tudi sodbo VS RS II Ips 222/2013 z dne 3. 9. 2015.

⁸ Prim. sodbo in sklep VS RS III Ips 111/2011 z dne 25. 2. 2014 (13. točka obrazložitve).

⁹ Prim. Dolenc, M., Informativni dokaz v pravnem postopku, Pravna praksa, št. 32/2010, str. 8; Dolenc, M., O vlogi informativnega dokaza v pravnem postopku, Podjetje in delo, št. 7/2011, str. 7; prim. tudi odločbe VS RS III Ips 12/2004 z dne 15. 2. 2005, III Ips 108/2006 z dne 30. 9. 2008, II Ips 102/2011 z dne

20. 10. 2011, III Ips 14/2010 z dne 20. 12. 2011 in III Ips 130/2009 z dne 29. 5. 2012.

¹⁰ Prim. sodbo VS RS III Ips 12/2011 z dne 26. 4. 2013.

Datum zadnje spremembe: 12.07.2018